

Publikace soudních rozhodnutí

JUDr. Lukáš Králík, Ph.D.

PRÁVNÍ DĚJINY 19. A 20. STOLETÍ
Ústav pomocných věd historických a archivnictví FF MU

Definice pojmů

- prameny práva – primární a sekundární (zákon, judikatura, literatura)
- judikatura
- závaznost soudního rozhodnutí
- sjednocování soudního rozhodování – vrcholnými soudy (NS, NSS, ÚS)
- sbírky soudních rozhodnutí - judikáty
- soudní rozhodnutí versus judikát
- právní věta

- Publikace soudních rozhodnutí
- Tvorba judikatury
- Zveřejňování x vyhlašování

Soudní rozhodnutí versus judikatura

Tvorba judikátu

- historicky – ve středověku - tzv. *depozitáři práva* - osoby, jež shromažďují a zpracovávají soudní rozhodnutí, právníci
x ne soudci samotní!!
- tzv. *reportéři* – v anglosaském prostředí
- indexace - zpracování základních informací o rozhodnutí – autor, datum, druh rozhodnutí, související předpisy

Soudní rozhodnutí – struktura textu

- návěť
- výrok
- odůvodnění
- poučení
- podpis

x

Judikát – struktura textu

- nadpis nebo název
- související právní předpisy
- související jiná soudní rozhodnutí
- **právní věta**
- heslo
- „K věci“
- „Z odůvodnění“

Vlastnost judikátu

- upravené , editované a původní soudní rozhodnutí
- abstrakce!!
- pionýrské rozhodnutí
- publikováno

Historie publikace judikatury

Odůvodňování soudního rozhodnutí

- starověké společnosti – žádné zdůvodňování - soudce=kněz - rozhodující ve jménu boha – žádný motiv

Publikace

- původně – pouze pro studijní a pracovní účely soukromých osob (právníků) a soudů
- Řecko a Řím - vzorové příklady abstrahované ze soudcem formulovaných vzorů a postupů („*formula*“), jež byly pravidelně používány a opakovány
- Antifonovy Tetralogie - sbírka soudních případů- střídá argumentace - systém tzv. *negativní* a *pozitivní prejudikatury* (je využit např. elektronickém systému Westlaw)
- Anglie – ve středověku - od 13. stol. - sbírky rozhodnutí vznikaly jako vedlejší produkt rozhodovací činnosti anglických soudů „*The Year Books*“
- Francie – od 13. stol. - sbírky centrálního soudu – sepisovali je úředníci soudu nebo advokáti (např. „*Arrests Notables*“ od soudce Jeana Papona z roku 1556)
- Německo - úředníci říšského komorního soudu („*Reichskammergericht*“) - publikování sbírek rozhodnutí až po roce 1600
- U.S. – konec 18. století – „(*United States*) *Reports of Cases*“ – od 1817 oficiální „*Reporter of Decisions*“
- tzv. *National Reporter System* - roce 1879 judikaturu soudů jednotlivých států

X přelom – nový systém - od konce 18. století a počátku 19. století

- absolutistický důvod - soudy nuceny k písemnému zdůvodňování – kontrola výkonu soudnictví panovníkem
- moderní osvícenecký důvod – kontrola stran sporu a veřejnosti

Historie publikace judikatury v českém prostředí

- **Středověk**

Zdroje upravených soudních rozhodnutí:

- *sbírky nálezů (knihy nálezů)* - jednotlivých soudů královských, komorního a hejtmanského tzv.*registry* - později přepsány do knih citačních - „*Libri Citationum*“
soudy –“obecné nálezy“ – primární prameny práva - zapisovali písař, registrátor
- právní (městské) knihy – např. *Sbírka brněnského městského soudu písaře Jana* nebo kniha šefů „*Schaeffenbuch*“
- zemské desky – řady (kvaterny) - desky trhové, zápisové, památné, půhonné, pomocné (minimálně od roku 1316)
- zemská zřízení - *Zemské zřízení moravské – po 1535*

Historie publikace judikatury v českém prostředí

- **Moderní doba – konec 18. století a počátek 19. století**

- **Rakouská monarchie**

Neperiodické nárazové sborníky

Periodické sbírky až od 60. let 19. století, jako např.:

- tzv. *Kniha judikátů („Judikatenbuch“)*, původně se jmenovala *Praejudizienbuch*
- *sbírka Glaser-Unger* nebo *sbírka Budwinski*

Vzorové sbírky do dnešní doby – právní věty atd.

- **Vznik republiky po roce 1918**

- kontinuita právního řádu i publikace soudních rozhodnutí
- vznik nových (a konečně) českých sbírek rozhodnutí
- sbírky oficiální, polooficiální a soukromé
- *Sbírka rozhodnutí nejvyšších stolic soudních republiky československé – nakl. Tomsa – od 1921 (zpětně rozhodnutí od 1919)*
- tzv. *Sbírka Vážného* – NS - až do roku 1948 - řada civilní a trestní
- tzv. *Sbírka Bohuslavova* – NSS - až do roku 1948 – řada finanční a administrativní
- další prvorepublikové sbírky – např. *Sbírka rozhodnutí vrchních a krajských soudů zemí České, Moravskoslezské i Slovenské a Podkarpatskoruské ve věcech civilních* - Sedláček a Rouček
- Slovensko - *Úradná zbierka Najvyššieho súdu Československej republiky vo veciach občianskych pre Slovensko a Podkarpatsku Rus* - od roku 1929

Historie publikace judikatury v českém prostředí

- **Publikace judikatury po roce 1948**

- (dis)kontinuita právního řádu i publikace soudních rozhodnutí - zrušeny všechny dosavadní sbírky rozhodnutí
- nová *Sbírka rozhodnutí československých soudů (Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek)* - od roku 1949 – socialistická vzorová sbírka
- redakční úvod - nová jednotná a jediná sbírka nahrazuje „zastavené dosavadní sbírky, které nemohly zaručit splnění nových úkolů“ !!!!
- další sbírky
 - *Sborníky Nejvyššího soudu ČSSR* - díl I. až IV.
 - *Bulletin Nejvyššího soudu ČSR*
 - *Výber rozhodnutí a stanovisk Najvyššieho súdu SSR*

- **Po roce 1989**

oficiální – zákonné sbírky

- **NS** - *Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek*
- **NSS** – *Sbírka rozhodnutí NSS*
- **ÚS** – *Sbírka nálezů a usnesení*

poprvé přímo zmocnění ze zákona k vydávání!!!

soukromé sbírky

- časopisecké a další
- elektronické systémy právních informací
 - oficiální – NS, NSS, ÚS
 - soukromé – ASPI, Beck-online, Codexis

Historie publikace judikatury v českém prostředí

- **První periodika v češtině s judikaturou**

- *Časopis katolického duchovenstva* – první výskyt judikátů v českém jazyce – 20. léta 19. století
- *Právník* – od roku 1861

- **Prvorepubliková periodika**

- např. *Právník*, *České právo*, *Soudcovské listy*, *Právní prakse* atd.
- německy tištěné – např. *Juristen-Zeitung* – Brno – RM Roehrer, *Richterzeitung*
- slovenské – např. *Právny obzor (od 1917)*

- **Periodika po roce 1948**

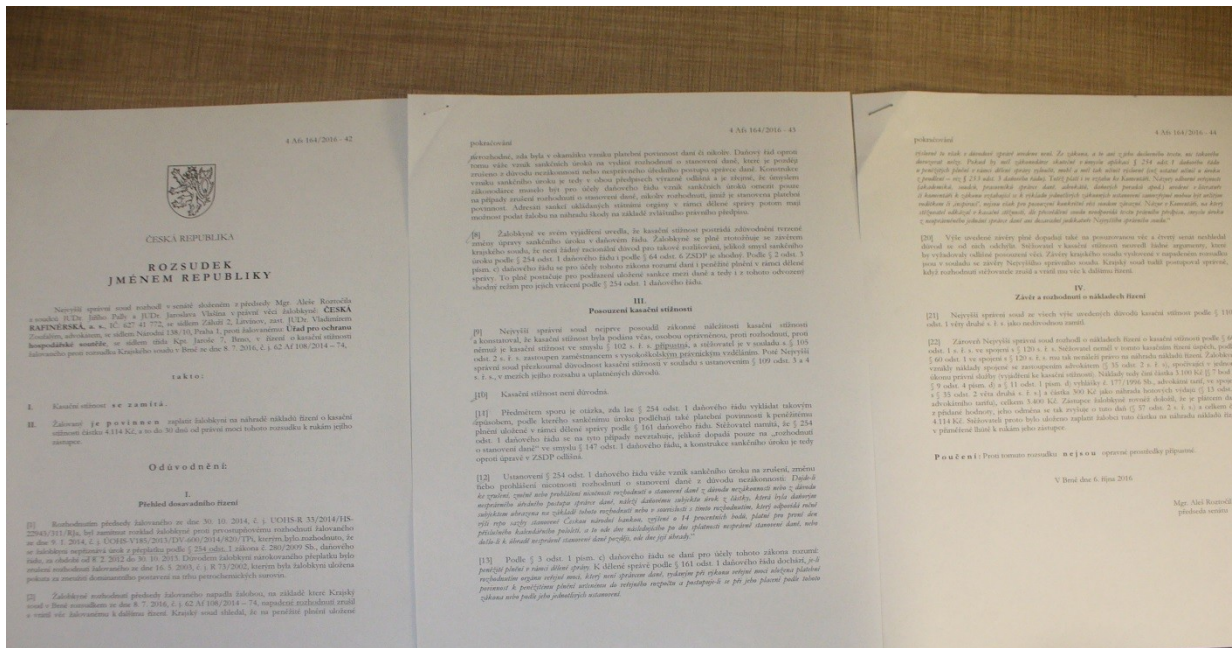
- např. *Lidové soudnictví (později Socialistická zákonnost)*, *Soudce z lidu (Socialistické soudnictví)*
- Slovensko - *Socialistické súdnictvo* (názvy judikátů jako např. „*Krčah praskl nadobro*“, „*Zvedavý súsed*“, „*Pozor na priateľov*“ - anonymizovány)

- **Periodika po roce 1989**

- nové časopisy – např. *Soudní rozhledy*, *Jurisprudence* a další

Příklady

Původní („syrový“) text soudního rozhodnutí

Příklady

Původní („syrový“) text soudního rozhodnutí

7 As 328/2016 - 23

ČESKÁ REPUBLIKA
**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hříba a JUDr. Pavla Malého v právní věci žalobce: D. Š., zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolcem, adresátem se sídlem na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: Generální ředitelství cel, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2016, č. j. 51 A 9/2015 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost se zamírá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I.

[1] Rozhodnutím Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále též „celní úřad“) ze dne 6. 10. 2014, č. j. 88666-13/2014-610000-12, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přešlapků podle § 42a odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť v rozporu s ustanovením § 21e odst. 1 písm. a) tohoto zákona dne 23. 5. 2014 užil zpoplatněnou pozemní komunikaci (dálnici D1) motorovým vozidlem, aniž by uhradil časový poplatek, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3.000 Kč a současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přešlapků ve výši 1.000 Kč.

[2] Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 4. 2015, č. j. 14072-2/2015-900000-304.7, bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), pro nepřípustnost zamítnuto odvolání směřující proti citovanému prvostupňovému rozhodnutí, které podal zmocněnec žalobce – K. S. (dále též „zmocněnec“). Žalovaný dospěl k závěru, že odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou, neboť zmocněnec žalobce zastupoval pouze na základě prosté kopie (scant) plné moci.

Příklady

Zpracovaný text do judikátu - časopis

10/2015 časopis pro všechna právní odvětví
23. ROČNÍK / 25. KVĚTNA

PRÁVNÍ ROZHLEDY

Redakční rada

Michal Bobek
JUDr. Petr Bohata
Prof. JUDr. Karel Eliáš
Prof. JUDr. Dušan Hendrych
Prof. JUDr. Milana Hrušáková
Prof. JUDr. Vladimír Kratochvíl
JUDr. Tomáš Linhart
Prof. JUDr. Pavel Šámal
Doc. JUDr. Ivana Štenglová
Prof. JUDr. Jiří Švestka
Prof. JUDr. Helena Váľková

Z obsahu

E. Dobrovolná
Ochrana držby v občanském právu a civilním procesu (vybrané otázky inspirované rakouskou teorií a praxí) 343

T. Moravec, P. Valenta
Ochrana zaměstnanců v případě insolvence zaměstnavatele v ČR a ve Francii 354

A. Mácha
Veřejné užívání jako omezení vlastnického práva 363

B. Petr, H. Maxa
Problematika appointing authority ve světle judikatury 368

P. Zima
Limity použití § 127a OSŘ 373

Nejvyšší soud České republiky
Prorogace mezinárodní příslušnosti soudu podle čl. 12 odst. 3 nařízení Brusel II bis 375

Soudní dvůr EU
Omezení týkající se agenturního zaměstnávání 379

strany 343–380

NEŘEŠENÉ MEZINÁRODNÍ PŘÍSLUŠNOSTI SOUDŮ
JUDIKATURA
PR 10/2015

JUDIKATURA

SOUDY ČR

Nejvyšší soud České republiky: Prorogace mezinárodní příslušnosti soudu podle čl. 12 odst. 3 nařízení Brusel II bis

čl. 12 nařízení Brusel II bis

Čl. 12 odst. 3 nařízení Brusel II bis lze aplikovat i tehdy, pokud neprobíhá žádné další související řízení ve smyslu odst. 1.

Ma-li být založena mezinárodní příslušnost soudu ve smyslu čl. 12 odst. 3 nařízení Brusel II bis, musí ji všechny strany řízení výslovně či jiným jednoznačným způsobem přijmout. O takový případ se nejedná, pokud poté, co již bylo jednou stranou řízení zahájeno, samostatný návrh na zahájení řízení podá strana, která původní řízení nezahájila, avšak při první příležitosti, která jí náleží, namítá nepřislušnost soudu v řízení zahájeném řízením.

Usnesení Nejvyššího soudu České republiky z 27. 1. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1994/2013

K věci: V řešené věci šlo o spor o mezinárodní příslušnost soudu podle nařízení Rady ES č. 2201/2003 ze dne 27. 11. 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 („nařízení Brusel II bis“; „Nařízení“). Zatímco soud prvního stupně prohlásil svou mezinárodní nepřislušnost podle čl. 8 odst. 1 Nařízení s odůvodněním, že děti měly ke dni zahájení řízení bydlet v Rakousku, odvolací soud dospěl k závěru, že mezinárodní příslušnost českého soudu je založena podle čl. 12 odst. 3 Nařízení, neboť nezletilé děti mají silný vztah k České republice, kde se narodily a je jimž jsou státními příslušníky. Účastníci řízení zinařodili příslušnosti českého soudu účastníkem řízení soudhlasil. Jako první podal návrh dne 26. 10. 2012 u Okresního soudu v Českém Krumlově otec na úpravu poměrů k nezletilým dětem a současně se domáhal jejich svření do péče. Matka poté, co měla otec děti neo- právně přemístil do ČR, navštívila příslušné úřady v ČR a Rakousku, přičemž Organem sociálně právní ochrany v Českém Krumlově jí bylo doporučeno podat návrh na úpravu poměrů k nezletilým dětem. Byl jí i pře- dán standardní formulář využívavý jenito orgány v Českem matka vyplnila a podala k Okresnímu soudu v Českem Krumlově. Teprve poté, co matka byla seznámena s ce- stovní problematikou, dva dny po podání jejího návrhu, tj. 31. 10. 2012, vyjádřila jednoznačně nesouhlas s meziná- rodní příslušností Okresního soudu v Českem Krumlově.

Z odůvodnění: Soudy obou stupňů při posuzování své mezinárodní příslušnosti správně vyšly z toho, že obvyk- lý pobyt jednoho z účastníků řízení na území jednoho člen- ského státu, než ve kterém na proběhnutí řízení, zakládá mezinárodní příslušnost soudu v smyslu čl. 81 odst. 1 Smlouvy o fun- gování EU. Správně též uzavřely, že na projednávanou věc se vztahuje nařízení Brusel II bis, neboť úprava sřky s ne- zletilým spadá pod pojem rodičovské zodpovědnosti podle jeho čl. 2 bodu 7. Sporné však mezi rodiči zůstává, zda k projednání a rozhodnutí věci jsou příslušné soudy Rakouska, či ČR.

Protože Soudní dvůr EU tuto otázku dosud neřešil (a o tzv. *acte éclairé* se tudíž nejedná), zbyva posoudit, zda jde o tzv. *acte clair*. Čl. 12 odst. 3 Nařízení nepřesne v českém překladu označený jako „pokračování přísluš- nosti“ (anglicky *prorogation of jurisdiction*, francouz- sky *prorogation de compétence*, německy *Verehrbarung über die Zuständigkeit*, slovensky *Doboda o súdnej príslušnosti*) představuje určitou, byť omezenou možnost vol- by mezinárodní příslušnosti soudu samotnými účastníky. To je zřejmé zejména s přihlednutím k bodu 12 úvod- ních ustanovení Nařízení. Čl. 12 odst. 3 Nařízení nemá předobraz v nahrazovaném nařízení (ES) č. 1347/2000 (tzv. nařízení Brusel II) a dítvolem, proč automaticky stran byla do čl. 12 odst. 3 Nařízení přijata, je zájem na smir- ném řešení věci mezi nimi (srov. *Magnus, Mankowski, Palaut* Brussels IIbis Regulation, 2012, Art. 12, note 46). Protože však zakládá mezinárodní příslušnost ve věcech rodičovské zodpovědnosti na jiných ukazatelích než ob- vyklém pobytu dítěte, představuje i výjimku z obecné příslušnosti v těchto věcech, zakotvené v čl. 8 Nařízení. Pro restriktivní výklad této výjimky svědčí i fakt, že čl. 12 odst. 1 Nařízení je zamýšlen jako rozšíření příslušnosti soudu, který rozhoduje o rozvodu manželství, prohlášení manželství za neplatné či prohlášení jeho neplatnosti, přičemž v čl. 12 odst. 3 je možnost omezení volby soudu úzce spojena s „jinými řízeními než uvedenými v odst. 1“. Předpokládá se tedy, že čl. 12 odst. 3 představuje rozší- ření působnosti rozvodového soudu tam, kde není zalo- žena čl. 3, ale čl. 7 Nařízení, tedy v případech zbytkové příslušnosti, odkazující na vnitrostátní právní předpisy; případně situací, kdy o rodičovské zodpovědnosti bude rozhodovat soud, již jinak (dříve) příslušný rozhodovat v související věci (např. v řízení o navrácení rodičovské zodpovědnosti). Podpírným argumentem pro velmi re- striktivní výklad výjimky umožňující účastníkům řízení rozhodovat soud, již jinak (dříve) příslušný rozhodovat v související věci je i argument, že v opačném případě by bylo bytu dítěte je i argument, že v opačném případě by bylo ohroženo fungování čl. 15 Nařízení umožňujícího pře- nesení příslušnosti z mezinárodní příslušného soudu na soud jiného členského státu EU (srov. *Magnus, Man- kowski, Palaut*, op. cit., note 49). Smysl čl. 15 „předsta- vovatelství, přitom není ne- vnitřní českému právnímu řádu, neboť § 177 odst. 2 věta první OSŘ obsahuje obdobné pravidlo na vnitrostátní úrovni. Citovaní autoři však připouští i domácí právní vědu vykladu, který je podporován i domácí právní vědou (srov. *Zamudlová, M. Komentář k Nařízení o uznávání a rozhodnutí ve věcech manželských („Brusel II bis“), ASPI ID KO 52003R2201CZ*), umožňující aplikaci čl. 12 odst. 3 i v situaci, kdy jiné související řízení neprobíhá, nímén Soudní dvůr se dosud k této otázce nevyjádřil, nímén pro aplikaci čl. 12 odst. 3 Nařízení v přezkoumávané věci bylo rozhodné, zda se strany dovolatelně přiče- tence jednalo o „výslovně či jiné jednoznačné přijetí“ příslušnosti českého soudu.

375

Příklady

Zpracovaný text do judikátu – sbírka rozhodnutí

SBÍRKA ROZHODNUTÍ NEJVYŠŠÍHO SPRÁVNÍHO SOUDU

2016
XIV. ročník
26. 2. 2016

(Rozhodnutí č. 3331-3343)

3334

3334

Rízení před soudem: žaloba proti nezákonnému zásahu správního orgánu; objektivní a subjektivní lhůta k podání žaloby
Katastr nemovitosti; provedení či neprovedení záznamu

k § 84 odst. 1 soudního řádu správního
k § 7 a § 8 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 90/1996 Sb.⁷⁾

k § 5 a § 6 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitosti České republiky (katastrální zákon), (dále jen „katastrální zákon z roku 1992“), ve znění zákonů č. 89/1996 Sb. a č. 120/2000 Sb.⁸⁾

I. Provedení nebo neprovedení zápisu údajů o právních vztazích a jiných údajů do katastru nemovitosti záznamem podle § 7 a § 8 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisích vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve spojení s § 5 a § 6 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitosti České republiky, není trvajícím zásahem.

II. Objektivní lhůta k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením podle § 84 odst. 1 s. ř. s. běží ode dne provedení záznamu údajů do katastru nemovitosti; při neprovedení záznamu ode dne následujícího po marném uplynutí lhůty 30 dnů k provedení záznamu [§ 5 odst. 3 písm. b) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitosti České republiky]. Subjektivní lhůta běží ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o provedení záznamu, nebo naopak o jeho neprovedení a vrácení listin tomu, kdo je předložil.

III. Opakovaný, obsahově shodný návrh na provedení záznamu do katastru nemovitosti podaný touž osobou, nebo jejím právním nástupcem, nemůže vyvolat nový běh lhůt podle § 84 odst. 1 s. ř. s. pro podání žaloby.

(Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. 7 As 107/2014-53)

Prejudikatura: č. 735/2006 Sb. NSS, č. 1858/2009 Sb. NSS a č. 2206/2011 Sb. NSS.

Věc: a) Anna P. b) Ing. Růžena H. a c) Kristina Z. proti Katastrálnímu úřadu pro Plzeňský kraj o ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobkyň

Předmětem sporu je běh objektivní a subjektivní lhůty pro podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem dle § 84 odst. 1 s. ř. s., který spočívá v provedení nebo neprovedení zápisu práv do katastru nemovitosti záznamem.

Okresní úřad v Klatovech – pozemkový úřad (dále jen „pozemkový úřad“) vydal rozhodnutím ze dne 3. 11. 1995, čj. PÚ 5604/92 D, podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě“), do vlastnictví žalobkyň a) žalobkyň b), Anny K. a Rudolfa Z. pozemky v katastrálním území Horka u Želeneč Budy (tím k. u. Prášíly) v PK p. č. 2758, v KN p. č. 135. Jejich výměra měla být následně upřesněna na základě vypracovaného geometrického plánu a v katastru mělo být vyznačeno na listině vlastnictví, že nemovitosti náleží do vlastnictví jmenovaných (žalobkyním) každé id. 1/6, zbývajícím každému id. 1/3). Povinnou

mu zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě“), do vlastnictví žalobkyň a) žalobkyň b), Anny K. a Rudolfa Z. pozemky v katastrálním území Horka u Želeneč Budy (tím k. u. Prášíly) v PK p. č. 2758, v KN p. č. 135. Jejich výměra měla být následně upřesněna na základě vypracovaného geometrického plánu a v katastru mělo být vyznačeno na listině vlastnictví, že nemovitosti náleží do vlastnictví jmenovaných (žalobkyním) každé id. 1/6, zbývajícím každému id. 1/3). Povinnou

⁷⁾ Ustanovení § 8 bylo s účinností od 1. 1. 2012 změněno zákonem č. 349/2011 Sb. S účinností od 1. 1. 2014 nahrazen zákonem č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitosti (katastrální zákon).
⁸⁾ Ustanovení § 5 bylo s účinností od 1. 1. 2007 změněno zákonem č. 186/2006 Sb. a s účinností od 1. 3. 2009 změněno zákonem č. 18/2009 Sb. S účinností od 1. 1. 2014 nahrazen zákonem č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitosti (katastrální zákon).

118

SBÍRKA ROZHODNUTÍ NSS 2/2016

3334

osobou byl státní podnik Vojenské lesy a statky s. p., odštěpný závod Horní Pláná.

Pozemkový úřad dále rozhodnutím ze dne 6. 11. 1995, čj. PÚ 5604/92 B, vydal podle zákona o půdě (jmenovaných pozemky) v PK p. č. 2758, v KN p. č. část 108 (les), v tomtéž katastrálním území (týmž podílem), rovněž s tím, že jejich výměra bude upřesněna geometrickým plánem. Povinnou osobou byla Správa Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava; v obou případech byl účastníkem i Pozemkový fond ČR.

Obě uvedená rozhodnutí pozemkový úřad doručil dne 24. 9. 2001 katastrálnímu úřadu k zápisu do katastru záznamem. Ten následně přípisem ze dne 16. 12. 2002, čj. Z. 1327/2001-431/1, vyzval pozemkový úřad k doplnění podání o geometrický plán a listiny mu vrátil.

Geometrický plán pro rozdělení pozemku p. č. 2758 o výměře 18510 ha (dle identifikace parcel ze dne 31. 8. 1992, k. u. Stodolky-Hůrka) byl zpracován pod č. 1107/2007 s datem 23. 1. 2003. V zápisu (kopii) z jednání na pozemkovém úřadě ze dne 17. 3. 2003, konaném s cílem ujasnit situaci p. p. č. 2758 v katastrálním území Prášíly [přítomni byli žalobkyň a) Rudolf Z., Anna K., dále zástupci za obec Prášíly, Pozemkový fond ČR a státní podnik Vojenské lesy a statky], se konstatovalo, že geometrický plán není s identifikací parcel shodný. Přítomní se shodli na výsledném upřesnění restituční uvedené parcely Z parcely č. 135 KN (dnes 2135) je vydána parcela 2135/14 a 2135/15 dle GP, vydány jsou všechny části p. č. 108, dnes 2108 původně náležející identifikované parcele. Zbytek p. p. č. 2758 dle PK nebyl vydán, jde o pozemky staršími a se slabšími souvislostmi a pozemky zastavěné komunikací. Restituční se dohodla s obcí, že po vypracování náhrady s Pozemkovým fondem ČR smění část pozemků ve svém vlastnictví (část poskytnuté náhrady) za pozemky obce v odpovídající výměře. Obec poskytne ke směně pozemky v místě původní usedlosti (Z) o výměře odpovídající pozemkům dle GP 210-1107/2001, a to p. p. č. 2135/17, 18, 19, 20, 40, 21, 46 a st. 2132/1 a 2. Obec se dohodla s Pozem-

kovým fondem ČR, že bude žádat o převod pozemků nevydaných oprávněným osobám v tomto restitučním řízení do svého vlastnictví.

Ministerstvo zemědělství, pozemkový úřad, v listině ze dne 23. 4. 2003, čj. PÚ 5604/92, označené jako „Upřesnění rozhodnutí vydaných Pozemkovým úřadem v Klatovech v roce 1995 pod čj. PÚ 5604/92 A-D“ (dále jen „Upřesnění“), uvedlo, že údaje o řešených nemovitostech přešel správní orgán z identifikace parcel, v níž byly dily pozemků bez výměry, proto byl vypracován geometrický plán. Po zaměření pozemků bylo zřejmé, že identifikace parcel z roku 1992 zcela neodpovídá skutečné situaci. Vydání rozhodnutí jsou pravomocná a účastníci situaci vyřešili na jednání dne 17. 3. 2003. Na základě tohoto jednání a geometrického plánu upřesňuje pozemkový úřad výměru parcel tak, že:

1. Rozhodnutím ze dne 3. 11. 1995, čj. PÚ 5604/92 D, jsou vydávány pozemky p. č. dle PK č. 2758, dle KN č. 135, dle GP 2135/14 (649 m²), 2135/15 (81 m²), celkem 730 m².

2. Rozhodnutím ze dne 6. 11. 1995, čj. PÚ 5604/92 B, jsou vydávány pozemky p. č. dle PK č. 2758, dle KN č. 108, dle GP 2108/34 (145 m²), 2108/35 (241 m²), 2108/36 (529 m²), 2108/37 (48 m²), 2108/39 (200 m²), 2108/40 (31 m²), 2108/41 (33 m²), 2108/42 (11 m²), 2108/44 (1 m²) a 2108/46 (18 m²).

3. Zbytek parcely č. 2758 dle PK o celkové výměře 16 525 m² není oprávněným osobám vydán, jde o pozemky stavební se staršími a pozemky zastavěné komunikací. Nevydané oprávněným osobám bylo řešeno rozhodnutím ze dne 2. 11. 1995, čj. PÚ 5604/92 A a čj. PÚ 5604/92 C (obě pravomocná 28. 12. 1995).

4. Předmětem jednání na pozemkovém úřadě dne 17. 3. 2003 byla i dohoda oprávněných osob s obcí Prášíly o směně náhradních pozemků restituční za obec pozemky v místě původní usedlosti Z. Tento bod neovlivní upřesnění citovaných rozhodnutí.

Katastrální úřad na základě doplnění podání dne 29. 4. 2003 o uvedené Upřesnění provedl záznam podle předložení listin

SBÍRKA ROZHODNUTÍ NSS 2/2016

119

Příklady

Zpracovaný text do judikátu – sbírka rozhodnutí

NEJVYŠŠÍ
SOUD
ČESKÉ
REPUBLIKY

6/2014
ročník
LXVI

**SBÍRKA
SOUDNÍCH
ROZHODNUTÍ
A STANOVISEK**

OBSAH:

Rozhodnutí ve věcech trestních
rozhodnutí č. 26 – 31 str. 809

Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních
rozhodnutí č. 62 – 65 str. 877

416

Č. 31

Jestliže poškozený uplatnil rádně a včas nárok na náhradu škody způsobené trestným činem (§ 43 odst. 3 tr. ř.) a jako příslušenství tohoto nároku žádal i úroky z prodlení, soud je povinen zabývat se i tímto návrhem, a je-li oprávněn, musí poškozenému přiznat podle § 228 odst. 1 tr. ř. též úroky z prodlení. Při odpovědnosti za škodu podle občanského zákoníku je z hlediska počátku prodlení obviněného v trestním řízení obvykle rozhodné, kdy policejní orgán poté, co uznal vyšetřování za skončené a jeho výsledky za postačující k podání obžaloby, umožnil obviněnému prostudovat spisy (§ 166 odst. 1 tr. ř.), pokud spis obsahuje rádně uplatněný nárok na náhradu škody, a obviněný se tak z obsahu spisu mohl o něm dozvědět. To nevylučuje, že obviněný měl možnost dozvědět se o této skutečnosti v odlišné době. Rozhodující je však vždy zjištění, kdy se projev vůle poškozeného dostal do sféry dispozice obviněného, čímž je třeba rozumět konkrétní a objektivní možnost obviněného seznámit se s obsahem jemu adresovaného požadavku poškozeného na náhradu škody.**

(Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 7. 8. 2013,
sp. zn. 8 Tdo 569/2013)

Nejvyšší soud z podnětu dovolání obviněného P. R. podle § 265k odst. 1, 2 tr. ř. částečně zrušil rozsudek Krajského soudu v Brně – pobočka v Jihlavě ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. 42 To 248/2012, a to v části výroku o náhradě škody podle § 228 odst. 1 tr. ř., jímž byla obviněnému uložena povinnost zaplatit poškozenému M. Z. úrok z prodlení. Současně zrušil všechna další rozhodnutí na zrušenou část rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265m odst. 2 tr. ř. poškozeného M. Z. odkázal s nárokem na úrok z prodlení na řízení ve věcech občanskoprávních. Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu ve Zďáru nad Sázavou ze dne 4. 6. 2012, sp. zn. 2 T 23/2008, byl obviněný P. R. uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví podle § 224 odst. 3 tr. zák. a trestným činem ohrožení pod vlivem návykové látky podle

* Prozápisná redakce: viz § 563, § 517 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, účinného do 31. 12. 2013, přiměřeně srovná § 1970, § 1958 odst. 2, § 1959 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného od 1. 1. 2014.

** Prozápisná redakce: viz § 45 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, účinného do 31. 12. 2013, § 570 odst. 1 zákona č. 89/2012, občanského zákoníku, účinného od 1. 1. 2014.

866

§ 201 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zák., které podle popsanych skutkových zjištění spáchal tak, že dne 19. 8. 2007 kolem 00.45 hod. po silnici II. tř. č. 602 z obce R. směrem na V. B., okres Ž. n. S., po předchozím požití alkoholických nápojů, kdy téhož dne v 02.45 hod. jeho krev obsahovala nejméně 1,52 g/kg alkoholu, řídil vlastní osobní automobil zn. A. R. a v rozporu zejména s ustanoveními § 4 písm. a), § 5 odst. 2 písm. b), § 11 odst. 2, § 18 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb. a v důsledku požití alkoholu, nepovolené rychlosti a nedovoleného způsobu jízdy, na přímém úseku uvedené silnice v kilometru 35,5 dostal smyk a přes pravou krajnici sjel do pravého silničního příkopu, kde se automobil nárazem do dvou stromů rozlomil a jeho zadní část se sedačkami zůstala na vozovce a přední část s předními sedačkami byla odmrštěna vpravo mimo komunikaci na louku, přičemž sám utrpěl těžký otřes mozku, zmoždění plic, úrazový šok, tržné zmožděnou ránu levé ruky a další poranění, a jeho spolujezdci L. H. utrpěl zmoždění mozku a mozečku, s krvácením do mozkových komor a mezi mozkové obaly, zlomeninu krční páteře, zmoždění plic a srdce, trhliny plic a další poranění, na jejichž následky na místě zemřel. P. O. utrpěl poranění více pro život důležitých orgánů – polytrauma, především mozku, srdce, plic, jater, sleziny a dalších, kterým na místě podlehl, M. Z. utrpěl zmoždění mozkových tkání, zmoždění plic, zlomeninu dolních žebber vpravo, zlomeninu kloubních ploch na bázi lebni, zlomeninu kosti vřetení v oblasti zápěstí, roztržení sleziny, která mu byla následně operativně odstraněna, a další život ohrožující poranění, která si vyžádala hospitalizaci v nemocnici do 5. 10. 2007 s dosud trvajícím léčením a možnými trvalými následky.

Za tyto trestné činy byl obviněný odsouzen podle § 224 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zák. zařazen do věznic s dozorem. Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zák. mu byl dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. ř. bylo rovněž rozhodnuto o povinnosti obviněného zaplatit na náhradu škody V. O., otci zemřelého P. O., částku 254 822 Kč; přizaplatit na náhradu škody V. O., otci zemřelého P. O., částku 240 000 Kč; přičemž zálohově již bylo plněno 127 411 Kč; D. O., matce zemřelého P. O., částku 240 000 Kč; přičemž zálohově již bylo plněno 120 000 Kč; V. O., bratrovi zemřelého P. O., částku 175 000 Kč; přičemž zálohově již bylo plněno 87 500 Kč; A. leho P. O., částku 175 000 Kč; přičemž zálohově již bylo plněno 87 500 Kč; A. leho P. O., babičce zemřelého P. O., částku 240 000 Kč; přičemž zálohově již bylo plněno 120 000 Kč; A. H., otci zemřelého L. H., částku 253 698 Kč; I. H., matce zemřelého L. H., částku 291 010 Kč; N. H., sestře zemřelého L. H., částku 175 000 Kč; příj. J. K., babičce zemřelého L. H., částku 240 000 Kč; M. Z., částku 832 096 Kč; příj. čemž zálohově již bylo plněno 128 141 Kč; O. Z. p. M. v. Č. r., pobočka B. C. S. B., částku 2189 Kč za poškozeného V. O. a O. z. p. b. p. a. s., P. 4, R. 1225/1, částku 515 476 Kč za poškozeného M. Z.

867

Příklady

Zpracovaný text do judikátu - časopis

PRÁVNÍK.

Časopis
věnovaný vědě právnické vůbec.

Hlavní pořadatelé:
J. U. D. Rudolf Kníže z Thurn-Taxisů, Karel Jaromír Erben
a J. U. D. Jan Jerábek.

Ročník první.

1861.

V PRAZE.
Tiskem a nákladem Antonína Rennu.
1861.

6-26

Rozsudků nejvyššího soudu. 347

Z tohoto kratičkého pojednání snad vysvítá, že jsem se snažil skutečný zůstatitelův úmysl uhodnouti. Zdáli jsem veň uhodil, čili se ho chybil, kdož to ví? A kdo vůbec rozhodce, které z těchto rozličných mínění sobě na prouto odporujících, je v skutku pravé? Na tomto světě nikdo — protože jediný dovětko toho vykladatel hodnověrný, totiž zůstatitel M., již nikdy se nenavrátil! A. S.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

Sekvestrovi přísluší právo k neobmezenému nakládání i s takovými částmi sekvestrovaného stavení, jež exekut o vlastník, jinak byl žádal přeč, nežli dán byl pod sekvestraci.

Podává Fr. Karas, c. k. adjunkt okresního soudu.

Držitel cukrárny ve V. vykázal synu svému B... v místnostech továrny byt i s příslušenstvím k užívání. Brzy na to byl držitelovi cukrárny pro pohledávku 50.000 zl. ustanoven exekutivní sekvester v osobě Jana M. Tento pak byl 1 září 1859 v úřad svůj řádně uveden.

Nemaje správce cukrárny žádného příhodného bytu, žádal sekvester dotčeného syna držitelova B..., aby byt, kterého v továrně užívá, přistěhovalému správci továrny postoupil, což že tím snáze učiniti může, proto že u rodičů svých v hospodářském stavení zajištěné nalezne byt pohodlný.

Mladý B. odepřel sekvestrovi důvodnou zajisté prosbu tuto a nestěhoval se.

Nezbytnost věci žádala tedy pomoci soudní. Sekvester žaloval sub pr. 30 října 1860 čís. 18703 na tohož B., aby z bytu výše zmíněného v cukrárně ve V. ustoupil a ve čtrnácti dnech jej odevzdal, pak aby zaplatil náklady na tuto při.

C. k. okresní soud v K... rozsudkem od 4 prosince 1860 čís. 21640 v této při za právo nalezl:

„Že mladší B. jest povinen žalovateli Janovi M. byt v cukrárně č. p. 56 ve V., jehož užívá, do 14 dnů pod uvarováním exekuce postoupiti a odevzdati.“ Náklady soudní byly oběma stranám zdvojeny. — A to z následujících

příčin:

Výměry od 7 července 1859 č. 22267 a od 1 září 1859 č.

Rozsudků nejvyššího soudu. 348

29811 camb. jest dle §. 111 ob. ř. soud. dokázáno, že žalovatel Jan M. pro pohledávku Ambrože P. 50.000 zl. v stříb. byl za exekutivního sekvestra cukrárny, manželům B. ve V. náležitě, od c. k. obchodního soudu ustanoven a ve svůj úřad uveden. Jemu co exekutivnímu sekvestru §. 296 obč. zák. za povinnost ukládá, aby o věc co dobrý hospodář měl péči, ji na místě majetkové pod svou odpovědností spravoval a ze správy své v čas účty čínil.

Není pochybnost, že hospodáři, a tudíž také sekvestrovi právo přísluší, s byty v sekvestrovaném stavení volně nakládati, proto že hospodář nejlépe posouditi může, jak by jednotlivých částí jeho nepřiměřeněji použil. Jan M., co sekvester cukrárny, chce nyníjšímá řediteli jejím byt, v němž se mladý B. nachází, a který vždy řediteli cukrárny k obydlení býval vykázan, nemaje jemu žádného jiného příhodného bytu, odevzdati. Než tomu jest žalovaný na odpor, protože mu rodiče jeho, co majetníci cukrárny, před povolením sekvestrace ten byt k používání vykázáli. Přes to však bylo dle závěrečné prosby žalovatelovy uznáno: nebot Jan M., maje právo k vládnutí celou továrnou, má zajisté i toto právo co do jednotlivých částí; mimo to dozral žalovaný, že rodičové jeho v hospodářském stavení ve V. mají pohodlný byt.

Jan M. jest co zmocněnec dle §. 1009 obč. zák. zavázán, aby úřad svůj co sekvester továrny ve W. plně a správně zastával, a protož jest také oprávněn užití všech prostředků, jichž úřad jeho nutně vyžaduje. Vidi-li mu se tedy býti potřebné jinak užití bytu, v kterém žalovaný posud obývá, nesmí ve svém právu býti zkracován.

Kdyby byla pravda, co žalovaný tvrdí, že totiž sekvestrovi nepřislouží nížádného práva a strany těch částí ve stavení sekvestrovaném, jež exekut o vlastník již před sekvestrací žádal: tehdy by se sekvestrací stala zbytečnou; neb by sekvester neschl ani nájemníka činže neplatícího bez svolení exekutova z bytu vypověditi.

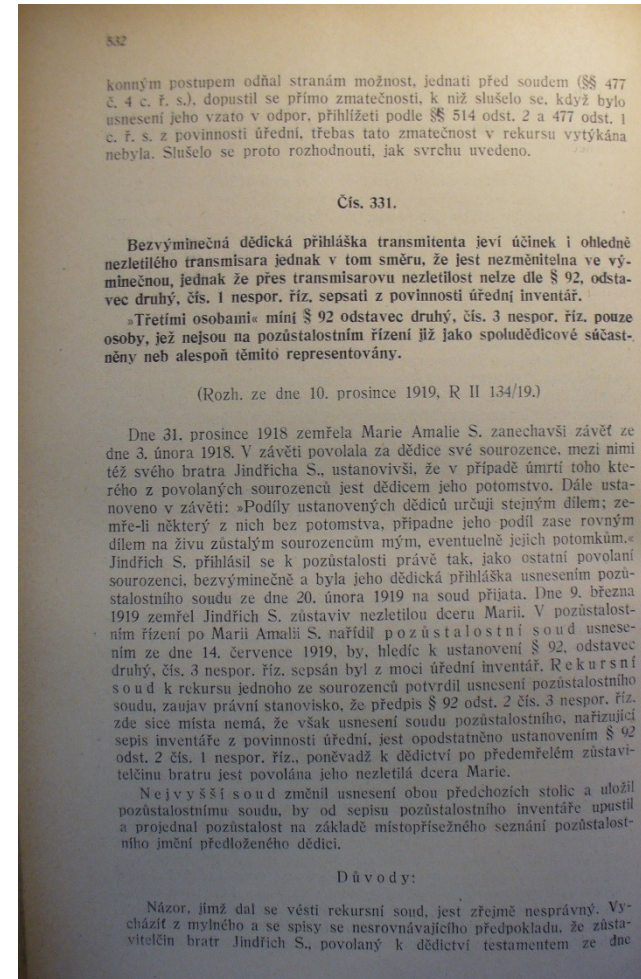
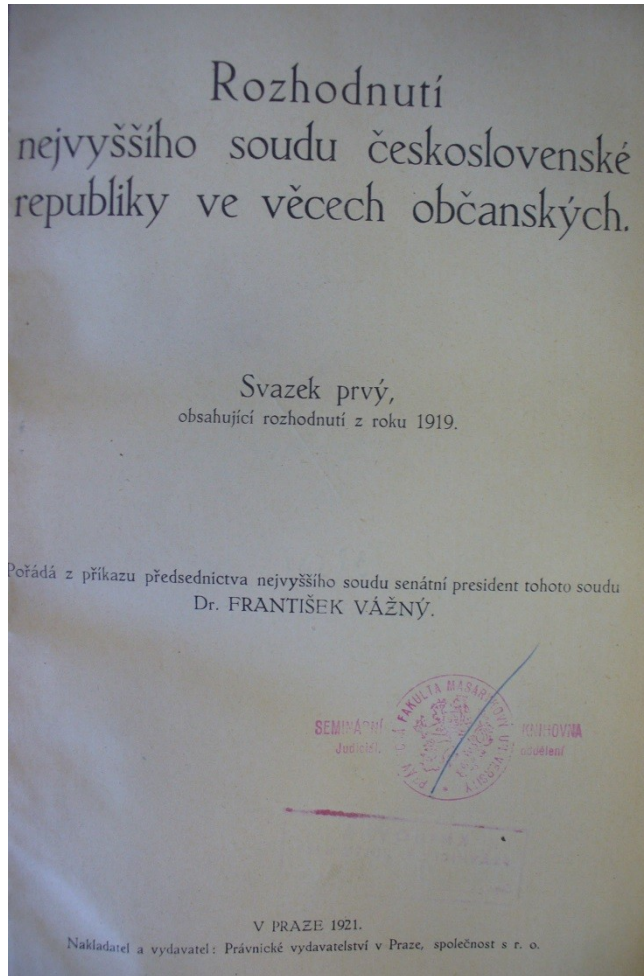
Konečně musí sekvester šetřiti jenom práv třetím osobám knihovně zjištěných. Právo k užívání těch částí stavení, o něž přč jest, není však takovým způsobem pojištěno; není tedy žádného takového již vytknutého důvodu, pro který by žalovatel musil ušetřiti práva, jež si žalovaný přičítá.

Zdvojení nákladů soudních zakládá se v čl. 398 obč. ř. s.; ne- lze totiž žalovaného pokládati za stranu, kteráž se svévolně přela.

Z rozsudku tohoto B. se odvolal, a c. k. vrchní soud zemský náležen od 13 března 1861 č. 3864 rozsudek první stolice změnil

Příklady

Zpracovaný text do judikátu – sbírka rozhodnutí

Literatura

- Bobek, M., Kühn, Z. et al.: *Judikatura a právní argumentace. Teoretické a praktické aspekty práce s judikaturou*. Praha: Auditorium, 2013
- Dawson, J. P. *Oracles of law*. Ann Arbor: University of Michigan Law School, 1968
- Králík, L. Publikace soudních rozhodnutí v českém právním prostředí do roku 1918. *Právněhistorické studie*, 2013, č. 43, s. 248-278
- Králík, L. Počátky a vývoj publikace soudních rozhodnutí. *Právní rádce*, 2016, č. 7-8, s. 64-68
- Králík, L. Počátky a vývoj publikace soudních rozhodnutí v českém prostředí. *Právní rádce*, 2016, č. 9, s. 68-71
- Králík, L. Historie publikace soudních rozhodnutí ve Spojených státech. *Právněhistorické studie*, č. 47/2, 2017, s. 52-62
- Králík, L. Publikace soudních rozhodnutí po vzniku československého státu. *Právněhistorické studie*, č. 46/2, 2017, s. 35-55
- Králík, L. Sjednocující stanoviska a zobecňující materiály. *Soukromé právo*, 2018, č. 4, s. 12-17
- Králík, L. Publikace judikatury v USA. *Právník*, 2018, č. 2, s. 131-142
- Králík, L. eJustice a totální zpřístupňování rozsudků. *Právní rádce*, 2018, č. 11, s. 60-64 [online] dostupné z: <https://pravniradce.ihned.cz/c1-66332780-ejustice-a-totalni-zpristupneni-rozsudku/>
- Králík, L. Autorskoprávní ochrana judikatury. *Jurisprudence*, 2020, č. 1, s. 15-25 [online] dostupné z: <http://www.jurisprudence.cz/cz/casopis/autorskopravni-ochrana-judikatury-m-415.html>
- Králík, L. Hromadné zveřejňování soudních rozhodnutí. *Právník*, 2020, č. 6, s. 491-511. [online] dostupné z: www.ilaw.cas.cz/casopisy-a-knihy/casopisy/casopis-pravnik, <https://www.pravni prostor.cz/clanky/ostatni-pravo/o-hromadne-zverejnovani-soudnich-rozhodnuti>

Konec

Děkuji

(tato prezentace slouží pouze pro studijní účely studentům FF MU a nemá být veřejně rozšiřována, např. zpřístupňována na sociálních sítích)

kontakt

luckykralik@seznam.cz